

Μητρ. Ιερισσού: «Τα τάλαντα δροσίζουν ψυχές όταν είναι δώρα Θεού»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Την Κυριακή 7η Φεβρουαρίου τ.ε., (ιστ' Ματθ.), ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος πλαισιούμενος από τον Παν. Αρχιμ. π. Παΐσιο Σουλτανικά και τους Διακόνους π. Θεόκλητο Παρδάλη και π. Αμφιλόχιο Χάιτα, επεσκέφθη την ιστορική Ενορία του Αγίου Γεωργίου Ζαγκλιβερίου, στην οποία εργάσθηκε επί πενήντα έτη ο αείμνηστος Πρωτοπρεσβύτερος π. Παναγιώτης Κορκόντζιλας, εκλεκτός Παιδαγωγός, Θεολόγος και Νομικός.

Παρά τα μέτρα προς αποφυγή της διασποράς του κορωνοϊού οι Ζαγκλιβερινοί προσέτρεξαν στη Θεία Λειτουργία με επικεφαλής τον εκλεκτό Εφημέριό τους Αιδ. Οικ. π. Ιωάννη Κωνσταντίνου, εξαίρετο οικογενειάρχη, γαμβρό του αιμνήστου πατρός Παναγιώτου και απόφοιτο του Παντείου Πανεπιστημίου, ο οποίος και συνεχίζει το πλούσιο έργο του πενθερού του. Επικεφαλής του Λαού ο φιλόχριστος

Δήμαρχος Λαγκαδά κ. Ιωάννης Ταχματζίδης, Ιατρός, ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου κ. Νικόλαος Κοπαρανίδης και ο τέως Αντιδήμαρχος κ. Γεώργιος Κεμαλμάς.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ανέλυσε το ευαγγελικό λόγο ΤΑΛΑΝΤΑ, που η Κυριακάτικη Περικοπή εμπεριείχε ως θεολογικό όρο (Ματθ. κε΄ 14-30). Παρατήρησε ότι με την ως άνω Περικοπή θέλησε ο Κύριός μας να μιλήση απλά και κατανοητά για την Βασιλεία των Ουρανών, για την πνευματική πατρίδα και παρουσία όλων των ανθρώπων, που κανένας δεν μπορεί να αρνηθή τον πλούτο της, με τον οποίο ο Δημιουργός έσπειρε απλόχερα το Θείο του περιβόλι.

Και πράγματι όλο το σύμπαν και το ανθρώπινο γένος περηφανεύεται για τον πλούτο των “ταλάντων”, με τα οποία ο Θεός επροίκισε τον Αδάμ, για τις κλίσεις και τα ταλέντα που δώρισε στα παιδιά του. Εκείνο όμως που λησμονάει τις πιο πολλές φορές, πληρωμένος με άμετρη αυταρέσκεια, είναι ότι αυτά τα τάλαντα-ταλέντα είναι τόσο “τάλαντα” ικανά να δροσίσουν ψυχές, όσο είναι δώρα Θεού, στο μέτρο που είναι δώρα Θεού. Στο μέτρο που είναι αγιοπνευματικά χαρίσματα. Γιατί -τι τα θες- είπε ο ομιλητής, από “τάλαντα” ο κόσμος ο σημερινός είναι πλήρης, τάλαντα που η δυσωδία και ο βόρβορος που αποπνέουν κάνουν το

ανθρώπινο πρόσωπο να πνίγεται, να βρωμίζει, να πεθαίνει. Και από “ταλαντούχους” η εποχή μας είναι γεμάτη, μα το στόμα τους θαρρείς πως βγάζει την πίσσα και την κόλαση γεννούν τα φθαρμένα τους σπλάγχνα και χείλη!

Τα τάλαντα, τα μύρια όσα δώρα – προσόντα με τα οποία μας κόσμισε ο Κύριος, σαν έχουν την σφραγίδα του Αγίου Πνεύματος, κάνουν τον κόσμο να μοσχοβολάει, συνέχισε ο Δεσπότης. Αν τους λείπη τούτη η ομορφιά τότε είναι επικίνδυνα, γιατί στην εικόνα του δήθεν ταλαντούχου ανθρώπου, αργά η γρήγορα, ανακαλύπτεις το συνώνυμο του υπ-ανθρώπου, του απ-ανθρώπου, το πορτραίτο δηλαδή της κολάσεως. Οι Νηπτικοί Πατέρες που μοσχοβόλησαν ουρανό μας διαβεβαιώνουν ότι «Όλα τα κατορθώματα των Αγίων ήταν ολοφάνερα χαρίσματα του Θεού, κανένας δε δεν είχε απολύτως τίποτε παρά μόνο αυτό το αγαθό που του είχε δοθή από τον Κύριο τον Θεό, και που ήταν ανάλογο με το μέτρο της ευγνωμοσύνης και της αγάπης εκείνου που το δεχόταν. Και είχε εκείνα μόνο, όσα θέλησε ο Θεός να του δωρίση» (Όσιος Μάξιμος ο Ομολογητής).

Όντως, χωρίς την κοινωνία του Αγίου Πνεύματος δεν έχουμε προσωπικότητα, δεν είμαστε ανθρώπινα όντα, αποτελούμε ένα είδος χωρισμένο, μια ανθρωπότητα αλλοτριωμένη, κατά τον Άγιο Γρηγόριο τον Νύσσης. Το Άγιο Πνεύμα έρχεται να σφραγίσει την αυθεντικότητά μας, να ολοκληρώσει την ανακαίνιση του ανθρώπου εν Χριστώ, να γίνη αρωγός και οδηγός στην επιστροφή και επάνοδό του στην αξία του πρώτου ανθρώπου. Γι’ αυτόν τον άνθρωπο δε ισχύει νόμος, αφού μια για πάντα ενώθηκε με τον Θεό και δέχτηκε την καλή αλλοίωση. Ο λόγος για τη θαυμαστή γέννηση του Ιησού στο βάθος της ψυχής του ανθρώπου, για την παράδοση καινούργια ζωή εν Χριστώ, που απεργάζεται το Άγιο Πνεύμα. Για τη μόρφωση και παρουσία του Χριστού μέσα του, για τη μεταμόρφωσή του σε λογικό και τέλειο οίκο Χριστού, για την αποφασιστική στροφή του προς τον Τριαδικό Θεό και την επιστροφή του στον κόσμο Του, με την παράκληση του Πνεύματος (Όσιος Νικήτας Στηθάτος).

Και κατέληξε ο Δεσπότης: «Ο Ιερός Χρυσόστομος θα πη ότι όλα τα αγαθά, όσα συνήθως κοσμούν την Εκκλησία του Χριστού, στο Άγιο Πνεύμα έχουν την αρχή της χορηγίας τους. Τέτοια είναι η δύναμη του Πνευματος. Και ο Άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων θα συμπληρώσει: «Το Άγιο Πνεύμα είναι ο δοτήρας και χορηγός όλων των χαρισμάτων της Εκκλησίας”. Λοιπόν, επαρμένε σημερινέ άνθρωπε, θα πη ο ουρανοβάμων Παύλος, “τι έχεις που δεν το έλαβες από τον Θεό; Και εφόσον το έλαβες, τι καυχιέσαι σαν να μην έχης λάβει τίποτε;» (Α΄ Κορ. δ΄7-8)»